

Nummer CvB 06-2023

COLLEGE VAN BEROEP

van de NEDERLANDSE ORDE VAN ADMINISTRATIE- EN BELASTINGDESKUNDIGEN,
bij afkorting aangeduid als **NOAB**.

Beslissing inzake het zowel per post als per e-mail op 19 juni 2023 ingediende hoger beroep, ingesteld door:

de heer A, wonende te **B** en zijnde bestuurder van **C B.V.**, (hierna: klaagster),

van de uitspraak van het Tuchtcollege van NOAB met nummer TC 77/2022, gedaan en aangetekend in afschrift aan partijen verzonden op 26 april 2023 (hierna: de bestreden uitspraak),

inzake de door klaagster bij schrijven van 21 juni 2022 bij NOAB ingediende klacht tegen

D B.V., gevestigd en kantoorhoudende te **E**, NOAB-lid, hierna: Betrokkene.

1. Verloop van de procedure.

1.1. Het College van Beroep (verder ook te noemen: het College) heeft kennisgenomen van de in deze zaak gewisselde en aan partijen bekende stukken, waaronder:

- a) de bestreden uitspraak, en de daarin vermelde processtukken;
- b) het op 19 juni 2023 daartegen door klaagster ingediende hoger beroepschrift (met bijlagen); en
- c) het verweerschrift in hoger beroep van betrokkene, per email ontvangen op 25 oktober 2023.

1.2. Klaagster heeft het voor het instellen van het hoger beroep verschuldigde bedrag aan gedingkosten ad € 500 tijdig betaald.

1.3. In overleg met partijen is bepaald, dat de mondelinge behandeling van het hoger beroep zal plaatsvinden op dinsdag 14 november 2023 om 10.30 uur in het gebouw van NOAB in 's-Hertogenbosch. Op deze zitting zijn toen verschenen en gehoord, klaagster, vertegenwoordigd door haar bestuurder de heer A (hierna: A), vergezeld van haar gemachtigde de heer mr. F alsmede, namens Betrokkene, haar gemachtigde de heer mr. G tot zijn bijstand vergezeld van de heer H. (adviseur van Betrokkene).

1.4. Partijen hebben bij gelegenheid van voormelde zitting hun standpunten toegelicht en hebben geantwoord op vragen van het College.

1.6. Aan het slot van de mondelinge behandeling heeft het College het onderzoek gesloten en een schriftelijke uitspraak binnen een termijn van – zo mogelijk – zes weken op het hoger beroep aangekondigd.

2. Voorgeschiedenis.

2.1. Op grond van de stukken van het dossier in eerste aanleg en in beroep, alsmede hetgeen door partijen ter zitting is verklaard en niet of onvoldoende door de wederpartij is weersproken, neemt het College van Beroep, als vaststaand, de navolgende feiten en omstandigheden in aanmerking.

2.2. Klagster is sinds 2019 klant van Betrokkene, waar de heer I (hierna: de heer I) zijn contactpersoon is. Klagster drijft een onderneming in de verkoop van houten vloeren.

2.3 Op 3 december 2020 heeft De heer I aan A een plan van aanpak voorgesteld voor het vinden van een financier van de onderneming van klagster.

2.4 Op 12 januari 2021 heeft De heer I A geïnformeerd dat hij een kandidaat heeft gevonden. De kandidaat is de heer J (hierna: J), ook een klant van Betrokkene. Hij heeft interesse om via zijn vennootschap K B.V. (hierna: K) in de onderneming van klagster te investeren.

2.5 Op 14 januari 2021 heeft A Betrokkene gevraagd om met J te bespreken of deze bereid is minimaal EUR 200.000 te investeren in de onderneming van klagster, zodat klagster maar met één financier hoeft te werken waaraan zij zekerheid moet geven.

2.6 Op 19 januari 2021 heeft De heer I A geïnformeerd dat J graag in twee fases wil financieren. EUR 125.000 bij het opstarten van de samenwerking en later een tweede deel van EUR 70.000 bij gebleken vertrouwen en succes van de eerste partij uit China te bestellen houten vloeren.

2.7 Dezelfde dag heeft A De heer I geïnformeerd dat hij een bedrag van EUR 125.000 als investering van J niet ziet zitten als hij daarvoor als zekerheid een hypotheek moet vestigen op zijn woonhuis.

2.8 Op 21 januari 2021 heeft De heer I A geïnformeerd dat J positief is en verder wil gaan als het met de eerste zending van houten vloeren uit China goed is verlopen.

2.9 Op 11 februari 2021 hebben klagster en K een overeenkomst van geldlening getekend. Uit hoofde van deze overeenkomst heeft K een geldlening van EUR 225.000 (hierna: de basislening) verstrekt aan klagster.

2.10 In de overeenkomst van geldlening staat onder het kopje 'in aanmerking nemende' dat schuldenaar en schuldeiser voornemens zijn deze lening af te sluiten als onderdeel van een financieringsarrangement van totaal EUR 500.000 te lenen door schuldenaar van schuldeiser.

2.11 Klagster heeft de basislening gebruikt om een aanbetaling te doen voor de aankoop van circa 11 containers met houten vloeren uit China. Vervolgens hebben A en J gesproken over verdergaande investeringen van J in de onderneming van klagster.

2.12 Eind april 2021 heeft klagster bij J aanspraak gemaakt op de betaling van een bedrag van EUR 390.000 om het restant van de koopprijs van de door hem bestelde containers te kunnen betalen. J zou volgens A dat bedrag moeten verstrekken uit hoofde van een ten tijde van de verstrekking van de basislening al overeengekomen rekening-courant krediet van EUR 275.000, welke samen met de basislening het financieringsarrangement van EUR 500.000 zou vormen.

2.13 J heeft begin mei 2021 geweigerd om dit bedrag te verstrekken. Op 7 mei heeft J A geïnformeerd dat zij hebben afgesproken dat bij de verstrekking van de basislening het bedrag zou kunnen worden uitgebreid naar EUR 500.000 op basis van de verkoopresultaten vanuit de eerst geleverde containers met houten vloeren uit China.

2.14 In reactie op de e-mail van J heeft A op 7 mei 2021 erkend dat hij nog geen overeenstemming had bereikt met J over de afbetaling van de bestelde containers.

2.15 Op 5 juni 2021 heeft er een bespreking plaatsgevonden op het kantoor van Betrokkene. In deze bespreking heeft J zich bereid verklaard tegen strikte door hem gestelde voorwaarden (onder meer een maandelijkse vergoeding van 20% op jaarbasis aan rente en kosten) aanvullende financiering te verstrekken aan de onderneming van klaagster om de bestelde containers uit China te kunnen betalen. Klaagster heeft dit aanbod geweigerd, omdat zij zich niet kon vinden in de voorwaarden.

2.16 Op 15 juni 2022 heeft klaagster een klacht ingediend tegen Betrokkene bij het Tuchtcollege.

3. Uitspraak van het Tuchtcollege.

Het Tuchtcollege heeft op grond van de overwegingen, zoals vermeld onder 4. *De beoordeling van de klacht(en)*, in de bestreden uitspraak beslist tot onbevoegdverklaring voor zover (een der) partijen een vordering tot schadevergoeding zou wensen in te stellen of anderszins de civiele rechter te willen adiëren. Voorts tot volledige ongegrondverklaring van de klacht, onder bepaling dat een samenvatting van de uitspraak in geanonimiseerde vorm openbaar wordt gemaakt door publicatie via de digitale nieuwsbrief en/of website van NOAB.

4. Beoordeling van het geschil in hoger beroep

4.1. Over het hoger beroep en het daartegen gevoerde verweer overweegt het College als volgt.

4.2. Betrokkene is NOAB-lid en is derhalve onderworpen aan de statuten en reglementen van de NOAB en bijgevolg was het Tuchtcollege bevoegd kennis te nemen van de door klaagster ingediende klacht en is ook het College bevoegd kennis te nemen van het door klaagster ingestelde hoger beroep en dat te behandelen.

4.3. Klaagster heeft hoger beroep ingesteld binnen zes weken na de datum van toezending van de uitspraak in eerste aanleg, zoals artikel 24 van het Reglement Tuchtrechtspraak NOAB, zoals laatstelijk vastgesteld in de ledenraad van 24 november 2021 voorschrijft en is dan ook ontvankelijk in het hoger beroep.

4.4. Het NOAB-lidmaatschap is een keurmerk voor vakinhoudelijke kwaliteit. Dit heeft tot gevolg dat buitenstaanders en cliënten onderscheidende betekenis toekennen aan het NOAB-lidmaatschap. Daarbij geldt dat het handelen van een enkel NOAB-lid zijn weerslag kan hebben op de manier waarop tegen de andere NOAB-leden en de vereniging NOAB als zodanig wordt aangekeken en daardoor gevolgen kan hebben voor hun beroepsuitoefening en voor het aanzien van de vereniging NOAB als zodanig. Als een NOAB-lid zich zodanig gedraagt dat daardoor het vertrouwen in het NOAB-kwaliteitskeurmerk wordt beschadigd, is naar het oordeel van het College sprake van

gedragingen in strijd met hetgeen een behoorlijk NOAB-administratie- en belastingdeskundige betaamt en waarvan hem daarom een tuchtrechtelijk verwijt kan worden gemaakt.

4.5. Grief 1

4.5.1. De eerste grief van klaagster houdt in dat het Tuchtcollege ten onrechte heeft overwogen dat de door Betrokkene uitgevoerde werkzaamheden ten behoeve van het verkrijgen van financiering door de onderneming van klaagster onder de reikwijdte van de opdrachtbevestiging van 15 mei 2020 vallen. Daarnaast houdt de eerste grief van klaagster in dat het Tuchtcollege ten onrechte heeft overwogen dat uit de door klaagster overgelegde bijlagen volgt dat Betrokkene zijn werkzaamheden ten behoeve van klaagster niet zonder overleg, medeweten en toestemming van klaagster heeft uitgevoerd

4.5.2. Het College stelt voorop dat deze twee klachtonderdelen niet te herleiden zijn tot de oorspronkelijke klacht. Pas nadat Betrokkene op verzoek van de voorzitter van het Tuchtcollege na afloop van de zitting haar nog openstaande facturen in het geding had gebracht, heeft klaagster zich voor het eerst op het standpunt gesteld dat de door Betrokkene uitgevoerde werkzaamheden niet onder de opdrachtbevestiging zouden vallen, en ook dat dat Betrokkene zijn werkzaamheden zonder overleg, medeweten en toestemming zou hebben uitgevoerd. Het aanvoeren van nieuwe klachtonderdelen na de zitting is in strijd met de goede procesorde. Dit betekent dat het Tuchtcollege de door klaagster aangevoerde twee nieuwe klachtonderdelen ten onrechte in behandeling heeft genomen.

4.5.3. Gelet op het feit dat in hoger beroep geen nieuwe klachtonderdelen meer kunnen worden aangevoerd, oordeelt het College dat de eerste grief van klaagster niet-ontvankelijk is.

4.5.4. Overigens deelt het College het oordeel van het Tuchtcollege dat de door Betrokkene uitgevoerde werkzaamheden onder de reikwijdte van de opdrachtbevestiging van 15 mei 2020 vallen (r.o. 4.7) en dat uit de door klaagster overgelegde bijlagen voldoende duidelijk blijkt dat Betrokkene haar werkzaamheden in overleg, medeweten en toestemming van klaagster heeft uitgevoerd (r.o. 4.8).

4.6 Grief 2

4.6.1. De tweede grief van klaagster houdt in dat het Tuchtcollege ten onrechte heeft overwogen dat klaagster in het licht van de gemotiveerde betwisting door Betrokkene niet aannemelijk heeft gemaakt dat Betrokkene met de heer J als financier een zogenaamde 3% bonusafpraak had gemaakt. Daarnaast houdt de tweede grief van klaagster in dat het Tuchtcollege ten onrechte heeft overwogen dat Betrokkene niet in strijd met artikel 19 van de Gedrags- en Beroepsregels NOAB heeft gehandeld.

4.6.2. Ter zitting heeft klaagster bij monde van haar gemachtigde erkend dat zij geen bewijs heeft voor het bestaan van de zogenaamde 3% bonusafpraak. Daarom blijft enkel over het verwijt dat Betrokkene in strijd heeft gehandeld met artikel 19 van de Gedrags- en Beroepsregels NOAB. Ter onderbouwing van dit verwijt heeft klaagster aangevoerd dat de rol van Betrokkene ten aanzien van J niet beperkt is geweest tot het hem in contact brengen met klaagster en dat Betrokkene met betrekking tot de financiering niet alleen werkzaamheden ten behoeve van klaagster heeft verricht.

4.6.3. Het College volgt klaagster op dit punt ten dele.

4.6.4. In artikel 10 van de geldleningsovereenkomst van 11 februari 2021 staat namelijk dat de in functie zijnde accountant van schuldenaar (lees: Betrokkene) op adequate wijze geïnformeerd dient te worden door de schuldenaar, zodat deze adviseur (lees: Betrokkene) schuldeiser (lees: J) kan informeren omtrent de stand van zaken van de onderhanden zijnde voorraden, omzet en eigendom van vloeren en daarmee de stand en kwaliteit van de belegging van schuldeiser te checken en na te gaan

(zie in dit verband ook de 5e alinea van de verklaring J waarin hij in gelijklopende zin heeft verklaard over de door Betrokkene ten behoeve van hem uit te voeren werkzaamheden).

4.6.5. Daarmee is echter nog niet gezegd dat Betrokkene in strijd met artikel 19 van de Gedrags- en Beroepsregels NOAB heeft gehandeld. Immers, uit deze regel volgt dat een NOAB-lid diensten aan twee partijen mag verlenen (ook al verdient dat niet de voorkeur) mits beide partijen daar vooraf toestemming voor hebben gegeven en het NOAB-lid er voortdurend voor waakt dat de belangen van de ene partij niet boven die van de andere partij worden geplaatst. Verder zal het NOAB-lid in ieder stadium van het adviseringstraject volledige openheid van zaken moeten geven aan beide klanten. Met de ondertekening van de geldleningsovereenkomst van 11 februari 2021 heeft klaagster naar het oordeel van het College ingestemd met de dienstverlening door Betrokkene aan zowel klaagster als de heer J. Verder heeft klaagster niet aangetoond dat Betrokkene de belangen van de heer J boven die van klaagster heeft geplaatst en in gebreke is gebleven om volledige openheid van zaken te betrachten.

4.6.6. Gelet op het voorgaande verwerpt het College de tweede grief.

4.7. *Grief 3*

4.7.1. De derde grief van klaagster houdt in dat Betrokkene tegen de belangen van klaagster heeft geadviseerd.

4.7.2. In eerste aanleg heeft klaagster aangevoerd dat zij op advies van Betrokkene is klemgezet om een wurgcontract te tekenen om aanvullende financiering te verkrijgen om door hem bestelde containers met houten vloeren uit China te kunnen betalen. Het Tuchtcollege heeft deze klacht in eerste aanleg niet behandeld. Gelet op het feit dat klaagster in hoger beroep in deze klacht heeft gepersisteerd, zal het College deze klacht alsnog behandelen.

4.7.3. Ter zitting heeft klaagster bij monde van haar gemachtigde erkend dat zij geen bewijs heeft voor haar stelling dat er sprake was van een vooropgezet plan van Betrokkene en J om klaagster klem te zetten om een wurgcontract te tekenen. Dit laat volgens klaagster onverlet dat Betrokkene bij de uitvoering van haar opdracht niet de zorg van een goed opdrachtgever in acht heeft genomen.

4.7.4. Naar het oordeel van het College heeft klaagster niet aangetoond dat Betrokkene haar heeft geadviseerd om meer containers te bestellen dan uit de basislening van EUR 225.000 konden worden betaald. Ook heeft klaagster volgens het College niet aangetoond dat Betrokkene al vóór de bestelling van de eerste 11 containers wist dat klaagster ten onrechte in de veronderstelling verkeerde dat al overeenstemming was bereikt over het verstrekken van het aanvullende rekening-courant krediet van EUR 275.000. Uit de door klaagster overgelegde bijlage 6 volgt namelijk dat het aanvullende rekening-courant krediet pas zou worden verstrekt als de met de basislening te bestellen zending containers met succes was verlopen. Gesteld, noch gebleken is dat J deze voorwaarde heeft prijsgegeven. Gelet hierop volgt het College klaagster niet in haar stelling dat Betrokkene in gebreke is gebleven hem te waarschuwen dat nog geen overeenstemming was bereikt over het verstrekken van het aanvullende rekening-courant krediet. Tot slot heeft klaagster naar het oordeel van het College niet aangetoond dat Betrokkene een verkeerd beeld heeft geschetst van de financiële gegoedheid van J. Immers, uit de door klaagster overgelegde bijlage 29 volgt dat J een bedrag van EUR 550.000 kon bijdragen boven op de eerder verstrekte basislening. Op 5 juni 2021 heeft J ook aangeboden om een aanvullende financiering te verstrekken aan klaagster. Dat is ruim voldoende ter dekking van het aanvullende rekening-courant krediet van EUR 275.000 waar klaagster en J ten tijde van de verstrekking van de basislening over hadden gesproken.

4.7.5. Gelet op het voorgaande verwerpt het College de derde grief.

4.8. Grief 4

4.8.1. De vierde grief van klaagster houdt in dat Betrokkene niet heeft voldaan aan de geldende wet- en regelgeving die van toepassing is op dienstverlening voor financiering. Hierbij moet volgens klaagster worden gedacht aan de wetgeving zoals deze door de AFM wordt gehandhaafd en de daarop geldende jurisprudentie (zorgvuldigheidsplicht, waarschuwingplicht, onderzoeksplicht naar de draagkracht en dergelijke), en ook de WWFT.

4.8.2. Klaagster heeft dit verwijt pas voor het eerst aangevoerd na afloop van de zitting in eerste aanleg in reactie op de aanvullende stukken die Betrokkene op verzoek van de voorzitter van het College in het geding heeft gebracht. Dit verwijt is niet terug te voeren tot de oorspronkelijke klacht. Het aanvoeren van nieuwe klachtonderdelen na de zitting is in strijd met de goede procesorde. In hoger beroep kunnen geen nieuwe klachtonderdelen meer worden aangevoerd.

4.8.3 Gelet op het voorgaande oordeelt het College dat de vierde grief van klaagster niet-ontvankelijk is.

4.8.4 Overigens heeft klaagster bij monde van haar gemachtigde ter zitting erkend deze grief niet met feitelijk bewijsmateriaal te kunnen onderbouwen.

4.9. Proceskostenveroordeling

4.9.1. Betrokkene heeft in hoger beroep verzocht om klaagster te veroordelen in de proceskosten.

4.9.2.1. Het College merkt op dat zij op grond van artikel 12, lid 2 van het Reglement Tuchtrechtspraak NOAB, niet een dergelijke veroordeling kan uitspreken, zoals door Betrokkene is verzocht. Het College kan enkel tuchtrechtelijk oordelen of een betrokken NOAB-lid al dan niet in strijd met voor hem geldende regels, als hiervoor onder 5.4 bedoeld heeft gehandeld. Ook hiervoor dient Betrokkene zich te wenden tot de wel bevoegde civiele rechter.

5. Conclusie.

5.1. De slotsom is dat het hoger beroep niet-ontvankelijk, althans ongegrond is en de bestreden uitspraak wordt bevestigd. Op grond van artikel 24, lid 7 van het Reglement Tuchtrechtspraak bestaat geen aanleiding aan klaagster de door hem voor het instellen van hoger beroep betaalde gedingkosten ad € 500 te vergoeden.

5.2. Het College acht termen aanwezig om te besluiten tot openbaarmaking van een geanonimiseerde samenvatting van deze uitspraak.

7. Beslissing

Het College:

1. verklaart zich onbevoegd voor zover (een der) partijen een vordering tot schadevergoeding wensen in te stellen of anderszins de civiele rechter willen adiëren.
2. verklaart de grieven 1 en 4 niet-ontvankelijk en de grieven 2 en 3 ongegrond;
3. bevestigt de bestreden uitspraak, met verbetering van de gronden;
4. bepaalt dat een geanonimiseerde samenvatting van deze uitspraak openbaar wordt gemaakt via de digitale nieuwsbrief en/of website van NOAB.

Aldus beslist op 2 januari 2024

door mr. G.G. Vermeulen, voorzitter, prof. dr. mr. M. Pheijffer en mr. J.P.D. van de Klift, leden, in aanwezigheid van R.O.J.M. de Windt, griffier. De uitspraak is alleen door de voorzitter en de griffier ondertekend.

Afschriften van deze uitspraak zijn aangetekend aan partijen, het Tuchtcollege, het bestuur van de vereniging NOAB en de algemeen directeur van NOAB verzonden op: 2 januari 2024

Tegen deze beslissing staat geen rechtsmiddel open.